

DOPIS

AKPR, f. KPR, inv. č. 260/A, č. j. D 2591/09, k. 12. Originál, rukopis.

- a – Psáno na hlavičkovém papíre Minister Československej Republiky s plnou mocou pre správu Slovenska.
b – Datace častečne předtištěna.
c – Nečitelné slovo.
d – Podle smyslu má být zřejmě: No s lútostou sa dozvedám, že je v ministerskej rade navrhované rozpustiť spolu s inými piatimi i referát evanjelickej cirkvi v Bratislave, preto uvažujem, ako by sa [to] dalo [zariadiť, aby] memorandum mohlo dôjsť do rúk centrálnej vlády v Prahe
1 – Rozumí se ministr školství a národní osvěty Gustav Habrman (1864–1932).

A. Štefánek T. G. Masarykovi^a
Bratislava, 16. září 1919^b**/26**

V Bratislavě dňa 16. září 1919.

Na stížnost premonstrátského rádu v Košicích,¹ sděluje podepsaný vládní referent pro školské věci v Bratislavě, že už před pěti měsíci prohlédl osobně vyšší gymnázium rádu premonstrátů v Košicích a přesvědčil se, že tento rád nemůže rozhodně vyučovati na území republiky československé, poněvadž svým složením, výchovou i tradicemi je čistě maďarský a neostýchal se ani nyní v poslední době, ač mu bylo umožněno ukončit školský rok a osvědčit svou loajálnost vůči státu, neustále agitovat mezi žáky proti slovenčině a proti státu.

V aktu župana župy Abaj-Torňanské z 10. září 1919 č. 34 se sděluje, že jeden z vedoucích profesorů ústavu Mikuláš Vass při slavné mši v košické katedrále dne 7. září 1919 odvážil se kázati ve prospěch ubohého „Magyarországu“, který v minulosti mnoho zlého zažil, ale i Turky přežil, nakonec pak citoval maďarský hymnus.²

Župan dr. Sekáč dal na to ihned prof. M. Vasse vypovědět z území republiky československé. Tím však není věci odpomoženo, neboť všichni profesori, jak svědčí purkmistr dr. Mutnyanský i škol[ský] inspektor prof. Gara, jsou ducha šovinisticky maďarského a všichni činitelé, úřední i neúřední, pokud jsou Slováci, přejí si, aby rád tento z území republiky byl odstraněn. Ze stejných důvodů zavřeno bylo i gymnázium v Rožnavě, neboť působnost tohoto rádu je státu nebezpečná. Církevní referent Karel Medvecký³ sám vykázal už dva členy rádu premonstrátského.

Po úřadě s referentem pro záležitost církve katolické Karlem Medveckým může být toto premonstrátské gymnázium proměněno v ultraquistické⁴ katolické.

Tím vyhoví se i státním zájmům a církev nebude ničeho proti tomu namítat.

Přiloženému protestu nelze naprosto věřit.

Vládní referent pro školstvo:
Ant[on] Štefánek^c

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. R-28, k. 399. Originál, strojopis.

- a – Psáno na hlavičkovém papíre Minister Československej Republiky s plhou mocou pre správu Slovenska.
- b – Adresováno: Panu prezidentu republiky československé v Praze.
- c – Vlastnoruční podpis perem.
- 1 – Rozumí se stížnost ze dne 31. 8. 1919. Viz zde dok. č. 23.
- 2 – Vass zřejmě řekl: „Bože, ochraň Maďary“ (Isten, álld meg a magyart), což je první verš maďarské hymny, zvané Hymnus (mad. Hymnusz).
- 3 – Karol Anton Medvecký (1875–1937), slovenský řím. kat. církevní hodnostář, v roce 1918 tajemník Slovenské národní rady a signatář Martinské deklarace, 1918–1920 vládní referent pro církevní záležitosti v Ministerstvu s plhou mocí pro správu Slovenska.
- 4 – Rozumí se: jazykově smíšené, tj. slovenské a maďarské.

AS **TGM**

A. Štefániková T. G. Masarykovi
Bratislava, 2. října 1919

/27

Pane Prezidente!

Dcera moja vrátila sa z Prahy, odevzdala mi penažni dar, ktery Ste laskave mne ráčil poslat. Som hlboko dojata nad péci otcovsku, ktero ke mne prechovávat ráčite, som tak toho potrebna v mojom opustenom vstave. Včil na zimu strojím svoju domacnost si zaridit, už stoho velkého důvodu, že dceru mám 12 rokov taško nemocnu a tu opateru ktera sa vyžaduje jedine tak jej možem poskytnút, ked svoju domacnost bude mat. Devčilku^a dla možnosti moj zat i dcera nás opatrovali, preto som sa podelila s tym obnosom 5000 korun som zatovi nechala, 5000 som sebe a tak myslim za stravu som vyrovnanana z mojima detmi, že tu možnost Vaše šlechetné srdce mi dopomohlo modlým sa tomu Všemohúcemu pánu, by z jeho svatím požehnaním vždi vo Vašom dome prebyvat ráčil. Čekam vzdy ešče tu slabenu penziu, ktorá neide, a neviem ani nakoho by som sa tu mohla obrátiť.

Ešte ráz shlbky srdca dakujem za Vašu laskavost a pecu o mna.

Klanim sa z uctou

Albertina Štefánik

Bratislava 2ho Oktobra 1919

Jakubovo namestie 15.

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. Kor-II-8. Originál, rukopis.

- a – Má byt „dovčilku“, tj. „doteraz“.